

نوحہ

بھینڑاں اسیر ہوئیاں ماواں اسیر ہوئیاں
رووے نہ کیوں مسافر راہواں اسیر ہوئیاں

بے وس مسافراں دے سووڑتے وی نے پھرے
لگدے نے زخم گہرے رووڑتے وی نے پھرے
اتھرو اسیر ہو گئے ہاواں اسیر ہوئیاں

سورج توں اگ پئی وسدی اوکھا اے امتحاں اے
سب قیدیاں دے سرتے سولاں دا سائباں اے
کرب و بلا دی دُھپ وچ چھاواں اسیر ہوئیاں

کعبے نوں تالے پے گئے نبیاں نے کیتا ماتم
عباسؑ با وفا دی بانہواں نے کیتا ماتم
بنتِ علیؑ دیاں جد ہانواں اسیر ہوئیاں

شامِ الم دے منظر سجاڈ کیویں بھلے
بے پردہ بی بیاں دی فریاد کیویں بھلے
بچے تڑپدے رہ گئے ماواں اسیر ہوئیاں

جس تھاں توں ظالماں نے سجاڈ نوں ٹرایا
جس تھاں بیمار عابد اکھیاں توں لہو وسایا
قیدی دے غم چ او سب تھاواں اسیر ہوئیاں

223 کلی جہان دی او مظلوم وے سکینہ
 قیدی تے ہور وی نے لیکن اے او حزنہ
 زنداں چ نال جس دے ہاواں اسیر ہوئیاں
 موڑاں وی وینڑ کیتے گلایاں وی وینڑ کیتے
 ٹریا جدوں مہاری راواں وی وینڑ کیتے
 پیراں دی بیڑیاں وچ راہواں اسیر ہوئیاں
 اے نور اے مصیبت لفظاں چ کیویں آئے
 کیسی او رسیاں سن جناں رسیاں چ ہائے
 گردن اسیر ہوگئی ساواں اسیر ہوئیاں